

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України



№ 168 [668] • Вівторок, 7 вересня 1993 року • Ціна 40 крб.

Україна може розглянути питання про продаж якоїсь частини флоту...

Як уже відомо з різних джерел, на україно-російських переговорах 3 вересня 1993 року делегації двох країн розглядали три групи проблем: українські борги Росії, Чорноморський флот і стратегічна ядерна зброя, колишнього СРСР, власником якої на своїй території стала Україна. Сьогодні ті переговори вже прокоментувало багато політиків і спостерігачів, але ось що сказали про них на заключній прес-конференції два Президенти, читайте на 2-й стор.



Колаж Михайла САЧКА.

Продиктовано в номер

«Негайна відставка прем'єра»

Скрутне економічне становище України використовується ворогами її державності для затягування країн в імперське ярмо під виглядом так званого економічного союзу, говориться в ухвалі, прийнятій радою Української республіканської партії. «Цяком очевидно, що діяльність уряду Л.Кучми була спрямована саме в цьому руслі», — зазначається в документі. Рада закликає протягом 20 вересня попереджувальний страйк, а 21-го прийти всім до стін Верховної Ради з вимогами: негайна відставка прем'єр-міністра, дострокові вибори Верховної Ради, неспівдана будь-яких угод чи союзів, які порушують державний суверенітет України.

(Закінчення на 2-й стор.)

Нова адреса по вулиці Грушевського

Учора з офіційним візитом в Україну прибув віцепрем'єр Державної Ради, міністр закордонних справ Китайської Народної Республіки Цзянь Чіньчєн. У другій половині дня відбулася його зустріч з Президентом України Л.Кравчуком. Під час дружньої бесіди у розширеному складі сторони обмінялися думками щодо

розвитку двосторонніх відносин. Сьогодні заплановані зустрічі китайського гостя з Головою Верховної Ради України І.Плющем, українськими урядовцями, а також офіційна церемонія відкриття посольства КНР у Києві по вулиці Грушевського.

На засадах чесності й чистоти

Сьогодні в Будинку вчителя в Києві почав роботу Собор Української автокефальної православної церкви (УАПЦ). Головні завдання Собору — обрати у зв'язку зі смертю патріарха Мстислава нового предстоятеля церкви та визначити її юридичний статус. Червневий 1992 року об'єднавши Собор Української православної церкви (УПЦ) та Української автокефальної православної церкви (УАПЦ) створили на основі цих церков нову — Українську православну церкву — Київський патріархат (УПЦ-КП) і фактично поставив УАПЦ поза законом. Таку несправедливість благословляв і Рада у справі релігії при Кабінеті міністрів України. Нинішній Собор ставить на меті відновити УАПЦ, яка прагне до єднання всіх православних України на засадах чесності й чистоти віри, як це заповідав їй патріарх Мстислав.

Для встановлення дружніх контактів

фрегат Королівського флоту Великобританії прибує у Чорне море.

У прес-релізі посольства Великобританії в Києві зазначається, що британський фрегат зайде до російського порту Новоросійськ (українського — Одеса). Прихід цього корабля буде першим візитом Королівського військового флоту в Чорне море після розпаду Радянського Союзу.

Після того, як фрегат побував у чорноморських портах, його складка прибуде до несення служби у Середземному морі.

Кошти для русифікації є...

У той час, коли українським виданням в державі переживають глибоку фінансову кризу, у Запоріжжі почала виходити всяма за рухомом газета — «Православний вестник» УПЦ (Московський патріархат). І всі вони друкуються мовою сусідньої держави. Для українців, які становлять переважну більшість населення області, зачиняється одна обласна газета рідною мовою — «Запорізька правда». Якщо до сказаного додати, що в Запоріжжі та Мелітополі діють чотири місцевих комерційних телеканалів, то висновок приходить сам по собі: гроші для поглибленої русифікації краю через засоби масової інформації в регіоні є...

Кілька аступних і, може, помелічких міркувань з цієї нагоди

Те, що відбувається цього року в Синельниківському районі, уже тепер сприймається як унікальне явище, це ж бо треба і уміти, і вірити у свої сили, і дієсно мати сміливість, аби наперекір труднощам, суцільним нестаткам та обвалній інфляції затягти справу, котра вимагає надто величезних витрат і не менше збісованості, ані ж старани.

Але щоб збагнути, що саме відбулося у районі, треба ще раз поговорити про страдницьку долю наших сіл. Не лише за рахунок яких, а й на шкоду яким у колишньому Союзі жили та розбудовувалися міста й індустріальні велетні.

Ми будували та будували міста, що з цього вийшло, зареєстровано не ставало. Але що тим часом згубили десятки, сотні, тисячі неповторних сіл-садиб, це поза всяким сумнівом. Алже коли нарешті ніби запригнали прикличасті і села децющо соціальних та побутових благ, то не знайшли нічого кращого, як закінчити людей на поодинокі центральні садибки, а аграрів селенх та веселих сіл і хуторів докид їх проголосили неперспективним — таними, що не потрібні і причерні цешути.

Спокутавшись в останні роки, у тому числі уже й у «вастійні», ми всі нічого почав зрушувати перемикатися і опікуватися кепською долею скрикданого села. Хо, правда, більше ліцемерів пропизав слюзок, шкочунок по знаменних селах, ніж щось на ділі робили для них. Хо обмелуванє гарнимі записками вертати селаман борті, а напкрябти достоту копівтє не спромоглися. А хто таки досконалим «завадилася» на окремі вастійні райони та кілька найбільш шілі побіля нього, зводили в них магазини, лікарні, школи, прокладали дороги, водогони, газопроводи і т.ін. — і потім зовсім! соди сільських ватажків з усіх усеод, щоб училися, як це робитись. Хоа поки «підпозвину» домінувати не померло, просте не передавати матеріальні і фінансові ресурси.

Однак не смію ніяк суворо судити «архитекторів» і такої забудови, бо певні жадані зміни на село — бодай частково, бодай вибраним — вони принесли. Та в основному реалістичне сумна. Хоа подіє в тому, що порожні і порожні села десятками і сотнями, залишаються в них лише престарілі.

То як ж змусимо ми, чи ставити нам гиздуу припинити нарешті зблукання ка ким тими людьми, що хоче чи за хоче тепер господарювати на землі?

Традицію задумаємо відновити

Навесні розлетілася по області звістка, що на Синельниківщині востаннє плановано конференцію з практики забудови сіл, радше, підбудови, а по суті — відродження занебаних сіл. Батягом відразу спало на думку про паралелі з отими недавнім гаслами «науковими», про які задувалося вкше.

— А як насправді, коли говорити про задум і його втілення? — запитує будівельник. Президентка в Синельниківському районі-Володимир Алехіна. — В цьому, дікно, відмінність теперішньої «масової» забудови від попередньої, що їх здійснювали на Дніпропетровщині?

В.Алехіна: Ми обминали не лише Синельняківе, а й більшість центральних садиб господарства. Негомість зосереджувалася на так званих худонадстатних селах. На тхх, в яких обмалч чи й зовсім не засталося людей пращадської віку.

ОСІНЬ. ЧАС ВРОЖАЮ І НОВОСІЛЬ



Будівельник Василь КОПСАК із Закарпаття.

Кореспондент: Як і були свого часу проголошені неперспективними?

В.Алехіна: Ніби це, по суті, розорені населені пункти, мешкають у них винятково пенсіонери. Порожні, як пустки, оселі, зарослі сади і городи — такого можна було в нас надіти на скільки загондо. Першовозівка, Бетма, Старолузуватка, Роздолла, Терса, Богуслава, Вільне, Носачі, Кодачівське... Я по пам'яті перелічу назви, а вони могли б незбаром опинитися в зоні і з налого ужитку, як уже цілою чимало інших. Шкода людей: ні газу, ні води, ні путанної дороги. Магазин-лоток, відчинений через день на третій, лютеноса раз на тижнелю... Тридцять сім сіл у районі набарлося, яким загрожувала така сама доля. Це, коли хочете, трагедія, про яку мало у нас говорять.

Кореспондент: Але чи повернуться сюди хто-небудь молодий, здоровий і повен енергії? Може, пізно, марно старатися?

В.Алехіна: Відродити занепадні села, хоч би в що це сьогодні нам стало, — таке протичання і районної, і обласної держадміністрацій. Ми розпочали велику роботу задля того, щоб і завтра жили у цих селах люди. Скажу більше: багаторежальніе українське село споконвіку було хранителем благополуччя свого народу, гарантом його духовного здоров'я і матеріального достатку. Та сьогодні насамперед економічне, а також будьяке інше відродження України залежатиме від того, як почитатиметься, як охнятиме село.

Кореспондент: Та чи обов'язково бути йому багатолюдним? Можливо, варто йти передати фермерам, а вже вони будуть їм раду, як ви гадаєте?

В.Алехіна: Потворюю, що ми воліємо, аби люди жили у наших селах — і цим уже сказано. А де вони працюватимуть? у колгоспах чи власних фермерських господарствах, — то інша річ. То потім визначатимся. Ібо фермер самотужки швидко забудується з налимими зручностями? Хо-чу підкреслити особливості: ми не виробничі об'єкти заради споруджимо, а якітвяково соціально-побутові. Тож не лише споконвічними гріхів наводилим тим, що уже відпрацював своє. Це такі терні за все намагання зберігти село з його одвічними привадами і водночас пристосувати його для нового покоління.

Кореспондент: У такому разі ознайомте з обсягом роботи, як вдалося упоратися або завершувати?

Соціальне відродження розорених сіл в задумі та винонанні обласної і Синельниківської районної держадміністрацій Дніпропетровщини

спортом, технікою, художнього творчості. І багато іншого щоб було.

В.Алехіна: Соціальну інфраструктуру у районі створювали. І вона є. Інша річ, що багатами, і їй заперадля воля, розвалювалися. Відразу всім усе ухопитися неможливо, то ми пішли таким шляхом: ремонтносно, лагодимо, добудовуємо і розбудовуємо, урівномовлюємо. Скажімо, як 168 об'єктів доводило до пуття цього літа райспоживкслужби. Своє програма була у медиків. Я уже не кажу про те, що провели ремонт усіх без якитяку шкіл і дошкільних закладів. Разом, набралось кілкасто споруд, на яких добре попрацювало.

Маю спостереження: все наші роботи теперішні відраджа передусім людей, потім до даблївності, заткнути і хрестів. Вам доводилося бувати в «екстерієрних» селах? Завертали увагу, що там навіть парканні старі і трухлі, не лише хатні? Що біля дворів безлад, бур'ян та сміття замість квіт. Замислювалися, чому? Коли село забуве і покнуте, то і люди байду-жність до середовища, у якому живуть. І зовсім інші настрій повертаються тепер.

Далі ми повинні будувати й нові магазини, лікарні та школи — це буде логічне продовження цюторної акції. Тим паче, що й нинішнього літа змогли спорудити два лікарніні комплекси, два клуби, дитячий садок і школу.

Кореспондент: Напрустувати запитання про кошти, бюджетарний, трудові ресурси... Як змудили «викрутитися»?

В.Алехіна: О-ой-ой, складне це питання. Якби не допомога, підтримка обласдержадміністрації, представника Президента в області Павла Лазаренка, навіряд чи втілилі б все намічене. Користуються нагодою, не може не висловити вдячності на адресу всіх обласних служб та відомств, так чи інакше причетних до «синельниківської епопеї». Але що керівникам району, сільських Рад, господарств доведеться витримати небажаний іспит — не гаєматися. Хоа почав забудувати село, укладувати села, то вибирати дорозу, той уже ніколи не перестане це робити.

Колієся замилувалося очі, аніполючи в полі бур'яни крїй дороги, якого їздимо наляжалося. А зайдеш угліб — миніш і прїйрй по колїна. Та чи рождка педеро нїва від того? Ні, нїяк. А нїяк нїяк! Потім нїяк! Тїлькї тїлькї вагомі уникнїя, щоб і далїєї село не заростало бур'яном, напавши, рудавуєт народ — так би і звїкнїчїє сенс усього того, що задумали і здійснюємо.

Така воля, правда, якщо домагаєшся її не покладаючи рук

За гілбертоу вважав я, коли хтось, через багато літ повернувшись у своє село чи місто, вигукнував: «Не визнаю, так змилослів!» Тепер згоден, що справді можна не визнавати. Хоа на Синеліні не припадає до думки, звачїяю, не через багато літ. Район оновився напроучу швидко й наче несподівано. Із власких жаряв не приховано і такою: працюю в області замало не двадцять років, є у нас райони та міста, які мені подобаються. А є й неокорити, розпашані, позанїані, не припадає до думки, і кїят. Ви, певно, догадуєтесь: для мене до останніх належать і Синельниківський район.

Відтепер ставлення переїнакїтїлося, мов за помахом чарівної палички. — Село безлюділо, і ми над уже переїналіє нестачею кадрів, насправді не було умов для пристойного життя, — каже голова Михайлівської колгоспу Петро Шевченко.

Петро Гігровічов також зітхнув, явнїю шкочуєтїся за втратами: (Зачїєнїчїє на 6-й стор.)

Микола ВОЛЮК.
Кіровоградська область.

ОСІНЬ. ЧАС ВРОЖАЮ І НОВОСІЛЬ

(Закінчення. Початок на 3-й стор.)

— Якби могли тепер поставити і сто нових хат, то і сто додаткових сімей мали б.

Несомніть, я показав би вітніна спілрозмовника, що чотири минуло-річні будинки та десятки щорічних — не останні ж, певня річ. Почина, як то кажуть, дорожчий за гроші.

Авжеж, — погодився Петро Григорівч. — Але дорожче доводиться розплачуватися за фатальні помилки минулого. Гадаєте, дефіцит умов для життя — єдиний, на який ми заведемо, наче в маніві, своє село? А дефіцит талантів, навіть звичайнісеньких кмітливих і розумних людей?

І Шевченко пояснив: хто зграєм полишав село? Той, хто краще вчняся. Але хіба обдаровані, метикуваті не потрібні тут чи й передусім тут, де твориться достаток? Ото ж бо й воно!

Продовженням-переходом наболілої теми стала розмова у Варварівці з головою тамешньої сільради Юрієм Пановим. «Щойно почало колективне господарство «Падення» споруджувати житлові будинки, як ми з сільради ніби опам'яталися: у наших же селах, у яких уже страшно жити від частих похоронів, чотирнадцять покинутих садиб-пусток, — розповідав Юрій. — Чом не розчищать їх, не поладити хати, котрі хилилися, приєднати до землі й дичаїли?»

Тут і сказав голова сільради про це один новач «селянської економіки» заїг. Якби лише людям спустошене було село — півбідн. Споживальці настрої і тенденції звали гору серед тих, хто тут залишався в останні десятиліття.



Будівництво житла в колгоспі «Україна».

Фото Володимира ЖУКА.

А живеш на землі — працею, будь творцем свого благополуччя. Здавалося б, це ясно.

— А звиняй, що хтось за нас і для нас має все зробити й потурбуватися, — каже Ю. Панов. — Тому відразу ж, по суті, гордого й умілого, роботодавця господаря-хлібороба, а не нахлібника. Поводи, але це здається саме тепер, коли гуртом закопалися апоризмувати свої села.

А що селянський народ так зумів зберегти свої невичерпні й невичислені потенційні сили і аджегідно хазайувати на рідній землі, підтримувати її мені у колгоспі «Колос». Це а райцентрі, власне, господарство ставили за приклад: було посередня, ко-

ли не безвадіжно відстає, а нині його немов хтось піднімав. Голова колгоспу Серій Салов перетворення пояснює двома чинниками. «Колос» не той тепер колгосп, яким був донедавна. Нині це — об'єднання самостійних бригад-осередків з усіма економічними наслідками, що з цього випливають. А другий — забудовуватися, почали інтенсивно. Досі, правда, будували господарські об'єкти — зв'язок власних переробних підприємств тощо. Та дійшла черга і до житла та соціально-побутових об'єктів.

— Все почалося за чого? — посміхався керівник першої бригади Василь Капустинський. — Зібрався у

нас молоді та бідні трактористи. Шкода було б, якби випустилися з села. Бо що їм втрачати? Володя Бабич перебував з тіткою дітками в гуртожитку, без власних пратулків і Сашко Довжик та Володя Богомазов... Зійшлися ми одного разу й вирішили громадою: хіба гуртом не поставимо їм садиби? Гукували хлопці: малоїте проекти, який кому хочеться... А днями разом з ними справитимемо новосілля. Отже пішло у нас життя...

— Правда проста: хочеш літати жити — прокладай і не жди жданків та «милостині», а трудяся сам з усіх сил, — продовжив Василь Григорівч. — Вся соціальна справедливість і водночас сутність нашого буття зводяться до того, що як зумієш забезпечити себе сам, так і матимеш. на селі — то ще й люди допоможуть...

Не знаю як кому, а мені здається, що «філософія» хліборобського ватажка близька до істини. До істини, який, власне, й допомогла щорічна акція. Бо відразу ж зруйнованих сіл в інтерпретації селянських інженерів обдарує селянський люд новим уявленням про своє місце і свою місію на рідній землі.

Розповідали тут, наче над котроюсь новозбудованою у далекому, крайньому селі хатою уже занежи гіззод лелеки.

А кому незалежно, що не за овака? Не скажу насамкинець, що відбавні людські гіззод — ознака-прикмета й поговіт очевидна та неспростована. І багатобачлива.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Реклама

ВЫСШАЯ БАНКОВСКАЯ ШКОЛА МЕЖДУНАРОДНОГО ИНСТИТУТА РЫНОЧНЫХ ОТНОШЕНИЙ И ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА — ЦЕНТРА "РЫНОК" И АКЦИОНЕРНОГО БАНКА "ИНКО"



ОТКРЫВАЕТ НАБОР на факультет "ФИНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТА" по специализации "МЕНЕДЖЕР БАНКОВСКОГО ДЕЛА" из числа лиц, имеющих высшее экономическое или инженерное образование, опыт работы и способности к управленческой деятельности, специалистов банковских структур. Учеба платная.

ФОРМА ОБУЧЕНИЯ - очно-заочная.

ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТЬ УЧЕБЫ - 1 год.

ОБУЧЕНИЕ ПРОВОДИТСЯ на современной учебной базе г. Киева по международной программе. Обучение ведут высококвалифицированные профессора и практики Украины, банковские специалисты из Германии, США, Франции, Испании, Англии, России.

ПО ОКОНЧАНИИ ОБУЧЕНИЯ слушателям выдается государственный диплом установленного образца с квалификацией профессионала

"МЕНЕДЖЕР БАНКОВСКОГО ДЕЛА".

а также предоставляется возможность стажировки в странах Западной Европы.

НАЧАЛО ЗАНЯТИЙ - 18 октября 1993 года.

СРОК ПОДАЧИ ДОКУМЕНТОВ - до 1 октября 1993 года.

НАШ АДРЕС: 254119, Киев, ул. Мельникова, 36/1, комната 103.

КОНТАКТНЫЕ ТЕЛЕФОНЫ: (044) 213-76-00; 266-63-16; 220-60-95; 544-25-37 (с 9-00 до 18-00 ежедневно, кроме субботы и воскресенья).

ФАКС: (044) 213-76-00.

ПЕРЕЧЕНЬ НЕОБХОДИМЫХ ДОКУМЕНТОВ - заявление установленной формы, подлинник диплома об окончании высшего учебного заведения, зачетная книжка-вкладыш, личный листок по учету кадров, 6 фотографий 3х4 сантиметра, договор о подготовке специалистов-менеджеров, платежное поручение.

НАДЕЖНОСТЬ
И КАЧЕСТВО

Рабочие станции i486DX/66, Настройка "486"
Сетевые комплексы на базе Novell NetWare™ v.4.0, 3.11
Многофункциональные системы на базе OS SCO Open Desktop™ 2.6 (UNIX)
Системы автоматизированного проектирования, планшетные и рулонные плоттеры
Профессиональные печатные системы: сканеры HP ScanJet IIe, HP ScanJet IIx, HP
принтеры формата A3, A4, мониторы 17" 19" русскоязычная версия Aldus PageMaker™ v.1.0

WESCOM



319046, Харьков, ул. Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-81, 94-15-42, 93-14-75
Факс (0572) 94-35-73, 94-14-58

ДВА ГОДА ПОЛНОЙ ГАРАНТИИ, ДОСТАВКА И УСТАНОВКА!

КОМПЬЮТЕРНЫЕ
СИСТЕМЫ
ДЛЯ ВАШИХ
ЗАДАЧ

Коммерческий банк
объявляет конкурс на
замещение вакантной
должности начальника
валютного отдела, имею-
щего проитический опыт
работы в сфере между-
народных валютно-фи-
нансовых операций.

Банк гарантирует квар-
тиру в центре города и
высокий уровень заре-
ботной платы.

Прием на работу осу-
ществляется по конкурс-
ной основе.

Телефон для справок
в Феодосии: (06562)

3-56-50.

Фонс: (06562) 3-50-56.

РАМ —

офіційний дистрибутор фірми
DSI industries inc. (Canada)
пропонує
МЕБЛІ ДЛЯ ОФІСІВ ТА БАНКІВ
тел. 419-33-70
417-36-96

а також зацікавлених
в створенні ділерської мережі
в Україні та в СНД

3 пропозиції звертатися
на адресу:
Україна, Київ-33, а/с 654
факс: (044) 417-30-80

Орендне підприємство «Біоліс» приймає зерно
(пшеницю, кукурудзу, ячмінь та мелюся) на даваль-
ницьких умовах від приватних осіб та державних
підприємств для переробки на спирт за наявності
довідки від держадміністрації, яка не заперечує
переробку.

За довідками звертатися: 6-26-82, 6-49-33 — відділ
ту; 6-49-34 — бухгалтерія.

Місто Ладиків Вінницької області.

ХЛЕБОБУЛОЧНЫЕ ИЗДЕЛИЯ ВЫСШЕГО КАЧЕСТВА
ПОМОЖЕТ ВАМ ПРОИЗВЕСТИ

производственно-коммерческая фирма «Зерно», представляю-
щая ведущие турецкие фирмы — производителей оборудования
мини-хлебопечей.

Принимаются заказы на поставку комплектующих мини-печей
в Украину.

Цены при аналогичном качестве и дневной производительности
(до 3 тонн хлеба) — в 1,5—2 раза ниже европейских.

Оплата в СКБ, возможен бартер.

Доставка на место и монтаж за счет продавца, гарантийное об-
служивание в течение года, поставка запчастей.

Телефоны в Киеве: (044) 263-50-58, 263-42-83.

Факс: 267-12-10.

РЕАЛІЗУЄМО!

— кути № 25, 32;
— арматуру № 14, 16, 18;
— трубу водогазопроводу
№ 32, 40;

— швеллер № 10, 12, 14, 16.
Поставка — автотраном, а також
автомобілем «КрАЗ», трактором
«ЮАЗ».

Телефони у Дніпропетровсь-
ку: (0562) 99-72-84, 67-44-55,
42-64-49.

БАГАТОАЛУЗЕВЕ
ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗУЄ:

— патрони свердлувальні до
Ø 10 мм і 16 мм,
— пилі дискові відрізи
Ø 350 мм,

— ліс-кріпки,
— автомобілі ГАЗ-53,
— котел КСТ-16 для твердо-
го та газолозального палива.
Форми оплати — будь-яка.

Тел.: (044) 264-01-92.

ДО УВАГИ ДИРЕКТОРІВ
ПІДПРИЄМСТВ:

Організація швидко і надійно, з ур-
хуванням максимальних коєфіцієнтів
оплати всіх ресурсів в Україні замість
оплати в Білорусі, Молдові, Росії.
Телефони: (044) 268-35-69, 263-70-11.

СРОЧНО
ПОВЗВОНІТЬ

✓ черний
перець
✓ какао-
порошок
✓ соки
(044) 276-5391



ПЕЖО - ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

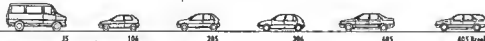
Багаторазові перепожі
ралі «ПАРІЖ-ДАКАР»
автомобілі «ПЕЖО»
довели свою міцність,
надійність та економічність,
і свій престиж поведом — від
піска Сахари до атострад
Америки.

Автомобілі «ПЕЖО»
від офіційного
імпортера «ІЛТА Київ» —
це гарантія та
фірмовий сервіс.

Денгул — дизельний,
чи бензиновий,
додаткове обладнання,
колір — на Ваш
вибір.

ПРОДАЖ: Київ-10,
вул. Шевченка, 13-А
тел. (044) 250-40-33, 250-42-44
Дніпро, (052) 72-36-64, 72-39-22
Донець (062) 25-30-94, 99-83-06

СЕРВІС: Київ,
Залізнична, 25
тел. (044) 261-40-01



PEUGEOT ІЛТА KIEV
OFFICIAL IMPORTER



